

Full diocesà

27 de març del 2016

p5 – Recés de Càritas per als voluntaris i professionals

p5 – Pelegrinatge diocesà a Polònia

Bona Pasqua!

"Festa de les festes, la més solemne;
és el principi de totes... que mai s'ha
d'acabar". Torras i Bages.

«S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat»

Diümenge de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»
(10,34a.37-43)

Salm responsorial

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor,
alegrem-nos i celebrem-lo.
(Salm 117)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.
(3,1-4)

Seqüència de Pasqua

Els cristians immolin un càntic triomfal /a la Víctima pasqual. / Morint l'Anyell, la guarda d'ovelles redimia. / El Just els pecadors amb Déu reconcilia.
Lluitaren Vida i Mort /en lluita sense mida. / El Rei de vida, mort, / ja regna amb nova vida.

Digueu-nos, oh Maria, /¿què heu vist en el camí? / —La tomba que va obrir / el Crist quan ressorgia / i el Crist que revivia / amb glòria sense fi.

Els àngels sense dol, / les benes i el llençol. / El Crist en qui jo espero, / el Crist ressuscità; / camí de Galilea ell us precedirà. Jesús ressuscitat, / sou, d'entre els morts, Senyor, / Monarca vencedor; / tingueu-nos pietat.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El diümenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.
(20,1-9)

«També vosaltres
apareixereu amb
ell plens de glòria»

Matí de Pasqua

Josep Molist i Rifà, prev.

A primera hora del matí, quan encara no havia despuntat el dia, Maria de Magdala s'encaminà cap al sepulcre. La vivència d'aquella estona de camí degué ser, per a la deixeble, entranyable. Les foscors de la nit no podien deixar-li veure amb claredat el paisatge de l'indret. Volia estar a prop seu. En veure la pedra apartada, anà corrents a dir-ho als altres deixebles.

Aquell deixeble que Jesús estimava, potser perquè era més jove i atlètic, arriba abans que Simó Pere al sepulcre, però no hi entra. Cedeix el privilegi d'entrar-hi al primer dels apòstols, que és qui garanteix l'eclesialitat de la fe: Va ser Pere qui «prengué la paraula» i va exercir el magisteri eclesial d'explicar la lògica de la fe. La comprensió de l'Església apostòlica havia de passar per la interpretació de les Escripures, de les teofanies de l'Antic Testament, a la llum d'aquell que és el Vivent (forma bíblica per a designar Déu). Així van poder comprendre que ara la víctima pasqual és Crist.

Ratzinger fa notar que cap dels evangelistes no descriu la resurrecció pròpiament dita de Jesús. Aquest seria un procés desenvolupat en el secret de Déu entre Jesús i el Pare, un procés que per a nosaltres no és il·lustrable i que, per la seva naturalesa, s'escapa de l'experiència humana. En les narracions evangèliques, però, la descripció detallada del sepulcre va acompanyada del trobament amb el ressuscitat.

La imatge

Pere i Joan corrent cap a la tomba (1898). Eugène Burnand. Musée d'Orsay (París).

Pere i Joan anaren corrent al sepulcre buit. Joan hi arribà primer. Crida l'atenció la pressa de Joan per arribar al sepulcre i la promptitud amb què intueix el que ha passat. És que l'amor del deixeble estimat el fa córrer i l'ajuda a interpretar els «signes» que aclareixen el que el Senyor ja els havia anunciat. Veié i cregué que el seu amor havia vençut la mort.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

28 dilluns

—Sant Gontrà, laic (†592)
Fets 2,14.22-33 / Salm 15 /
Mateu 28,8-15

29 dimarts

—Santa Paula Gambarra, verge (†1515)
Fets 2,36-41 / Salm 32 /
Joan 20,11-18

30 dimecres

—Sant Joan Clímac, monjo (ss.VI i VII)
Fets 3,1-10 / Salm 104 /
Lluc 24,13-35

31 dijous

—Sant Amadeu, laic (1435-1472)
—Sant Benjamí, màrtir (†424)
—Santa Balbina, verge (s.II)
Fets 3,11-26 / Salm 8 / Lluc 24,35-48

1 divendres

—Sant Venanci, bisbe (s.VIII)
—Santa Teodora, màrtir (†304)
Fets 4,1-12 / Salm 117 / Joan 21,1-14

2 dissabte

—Sant Francesc de Pàola, ermità (1416-1507)
—Santa Elba, abadessa (†870)
Fets 4,13-21 / Salm 117 /
Marc 16,9-15

3 diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia / Cicle C

—Sant Ricard, bisbe (1197-1252)
Lectures: Fets 5,12-16 / Salm 117 /
Apocalipsi 1,9-11a.12-13.17-19 /
Joan 20,19-31

Després de la Missió: Cursos Alpha i Curs Nova Vida

Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar

El dia 10 de març varen començar els sopars Alpha a la nostra diòcesi. Cinc són les parròquies que enguany han tornat a apostar per aquest mètode de primer anunci que ens ve de Londres i que ja fa set anys que duem a terme al nostre bisbat.

A Berga, Cervera, Solsona, Súria i Tàrraga es va poder viure una nit d'alegria, tot estava a punt, les taules parades, les espelmes enceses, les flors, l'àpat fet amb cura, els predicadors, els equips per a acollir les més de dues-centes persones, sense comptar els equips que tiren endavant els cursos, que varen venir a conèixer què és Alpha. Sorpresa, alegria, confiança, recança, una multitud de sentiments afloraven en el cor d'aquests convidats; tots agraiïen, però, la bona acollença que havien rebut.

A Solsona van poder comptar amb la presència del senyor bisbe, que va voler compartir la trobada com un més dels convidats, ja que la predicació la va fer un laic que l'any passat havia fet el curs Alpha. Aquest any, el bisbe Xavier participarà en alguna ocasió dels diferents cursos que hi ha al bisbat sense predicar, ja que s'està apostant perquè s'animin a fer les xerrades els laics. Alpha no deixa indiferent, és el mètode de Jesús, ell anava pels pobles, sopava amb la gent i feia l'anunci directe de l'Evangelí. Això és el que farem a partir d'ara cada dijous.

Des del divendres 11 fins al diumenge 13 es dugué a terme, al Seminari de Solsona, el 3r Curs Nova Vida diocesà. Han estat dies intensos en tots els sentits: formació, experiències, compartir alegries, emocions...; en fi, uns dies que quedaran «assenyalats» en el cor de molts dels participants.

La característica més important a destacar és que aquest curs ha estat impartit, entre altres, per persones que el varen rebre en anteriors edicions: persones que varen ser evangelitzades, ara s'han convertit en veritables evangelitzadors!

Ha estat veritablement un regal del cel! En la fotografia podeu veure una bona part dels seus membres.

Mans Unides informa

L'organització Mans Unides de les diòcesis catalanes i el Patronat de La Passió d'Esparreguera han encetat un projecte de col·laboració per lluitar junts contra la pobresa. En diferents punts del nostre bisbat s'organitzen autocars per a assistir a la representació de la passió el diumenge 10 d'abril. Unint-se a aquests grups, el preu de l'entrada quedarà reduït a només 16 euros. Més informació als telèfons 973 32 01 83 o 626 83 04 38.

Recés de Càritas per als voluntaris i professionals

Càritas Diocesana

El 12 de març va tenir lloc a Tàrrrega i Avia el primer recés de Càritas, en resposta a la crida del papa Francesc per a aquest Any de la Misericòrdia. El recés va constar de dos espais separats per un esmorzar fraternal.

Primer hi hagué una xerrada, combinada amb imatges, vídeos, música i una dinàmica, per a reflexionar a partir de l'evangeli del Bon Samarità com ha de ser el nostre tracte amb els qui més ho necessitin sigui quina sigui la seva situació i sense jutjar la persona. Seguidament es van comprometre com a voluntaris i professionals a no passar de llarg d'aquells que ho passen malament, siguin amics, familiars o desconeguts. En la segona part també van escoltar una xerrada, que va començar amb un vídeo i la histò-

ria de l'arbre dels mocadors, que tenia com a objectiu fer-nos reflexionar sobre el poder del perdó. A partir de l'evangeli del fill pròdig es reflexionà sobre com ha de ser el nostre perdó, com l'experiència de perdonar i ser perdonats ens fa sentir més lliures, complets i feliços.

Finalment, van celebrar l'eucaristia tots plegats. Al final es van emportar a casa un mocador blanc amb el logotip de l'Any Sant de la Misericòrdia. Aquest mocador vol significar que estem compromesos a obrir les portes de casa nostra i del nostre cor a tots aquells que passen per la nostra vida i ens necessiten, procurant servir-los integralment i deixant de banda els prejudicis i excuses que puguem trobar.

Pelegrinatge diocesà a Polònia

22-29 d'agost

Pelegrinatge diocesà a Polònia: Seguint les petjades de Sant Joan Pau II

22 al 29 d'agost de 2016

Visitarem el Santuari de la Divina Misericòrdia en aquest Any de la Misericòrdia (Cracòvia)

Del 22 al 29 d'agost tindrà lloc un pelegrinatge diocesà a la terra de sant Joan Pau II: Polònia.

Es visitarà, entre molts altres llocs, Cracòvia, la ciutat més lligada a Joan Pau II. Veurem el palau episcopal, l'església de Sant Florià, l'església dels Franciscans, el Collegium Novum de la Universitat Jagel·lònica. També veurem la plaça del Mercat, l'església de Santa Maria i acabarem la visita al turó de Wawel, per visitar-hi la catedral. També hi haurà la visita a l'ex-barri jueu de Cracòvia, Kazimierz, el centre de la vida religiosa i social de la Cracòvia jueva. Per a conèixer l'itinerari complet de cada dia, aneu a www.bisbatsolsona.cat.

Preu aproximat: 995 €. El número de compte bancari per a fer els pagaments és ES58 2100 0015 6501 0514 4859.

Per a més informació: Sra. Encarna López (matins), tel. 973 48 06 19, o bé l'adreça electrònica delegacions@bisbatsolsona.cat.

Augmenten un 28% els sacerdots ordenats

El nombre de seminaristes ordenats (nous sacerdots) ha augmentat un 28,2 % l'últim any en passar de 117 en el 2014 a 150 en el 2015, segons dades que ha fet públiques la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

En l'actualitat, a Espanya hi ha 1.203 seminaristes menors (en edat adolescent) i 1.300 seminaristes majors, que durant aquest curs estudien filosofia i teologia.

En el curs 2015-2016 han ingressat en els seminaris majors espanyols 270 nous seminaristes, mentre que en els

seminaris menors les entrades noves han estat de 370.

Si s'observen les xifres dels seminaris catalans, el nombre es manté estable. En el curs 2015-2016 hi ha 92 seminaristes, un menys que el curs anterior. L'any passat, el 2015, es van ordenar a Catalunya 11 sacerdots, una xifra en la línia dels darrers anys. Entre el 2005 i el 2015 es van ordenar a Catalunya un total de 138 sacerdots, una mitjana d'uns 12 per any.

Aquest any 2015 han entrat 18 nous seminaristes als tres seminaris en actiu a Catalunya.

La situació dels refugiats preocupa

Els bisbes de la Comissió de Migracions de la Conferència Episcopal Espanyola, amb data 8 de març, han emès una nota davant els darrers esdeveniments a Europa sobre la qüestió dels refugiats.

«Els bisbes de la Comissió Episcopal de Migracions, davant l'acord assolit ahir a Brussel·les entre la Unió Europea i Turquia per a retornar a aquest últim país tots els refugiats que darrerament han arribat a Europa des de les costes de l'Egeu, manifesta el seu immens dolor davant aquesta i totes les últimes tragèdies humanitàries que afecten emigrants i refugiats.»

I afirmen: «Volem unir la nostra veu de pastors de l'Església

a la de les organitzacions eclesials que treballen amb immigrants i refugiats, que han fet sentir la seva veu en defensa dels drets d'aquestes persones desvalgudes que reclamen amb justícia la nostra solidaritat. Celebrem així mateix, com també escrivíem aleshores, que «el treball, la reflexió i la presa de postures en comú, que s'estan realitzant entre les diverses organitzacions eclesials que treballen amb especial preferència en el camp sòcio-caritatiu, han estat un signe eloqüent de fraternitat i de comunió eclesial.» I tal com els bisbes assenyalaven en el citat missatge, «mantenir un discurs comú contribuirà més eficaçment a fer-nos sentir, a sensibilitzar les nostres comunitats en la defensa dels drets de refugiats i immigrants i avançar en la cultura de l'acolliment i integració d'aquests germans».

Martiri de quatre religioses al Iemen

El divendres 4 de març, extremistes musulmans van irrompre en la residència d'ancians que les germanes Missioneres de la Caritat, fundades per Teresa de Calcuta, dirigien en Aden, al Iemen, i van posar fi a la vida de dotze persones. Quatre religioses van ser assassinades, acusades de fer proselitisme cristià entre els necessitats a qui ateniien, mentre servien el desdèjuni als ancians i discapacitats amb els quals vivien.

Els terroristes van entrar en el recinte després d'assassinar el guardià i van posar fi a la vida de tots els empleats que van trobar en el seu camí cap al seu veritable objectiu: les germanes que es trobaven en la residència servint els ancians, a les quals acusaven d'inten-

tar convertir al cristianisme els pobres.

Anselm, Reginette, Margarita i Judith són els noms d'aquestes noves màrtirs.

El papa Francesc les ha recordades durant el rès de l'àngelus. Davant els fidels presents a la plaça de Sant Pere, el Sant Pare va denunciar que les monges assassinades eren víctimes dels seus botxins però també de «la indiferència, d'aquesta globalització de la indiferència».

Francesc va criticar que aquests màrtirs que cada dia són assassinats pel mer fet de ser cristians «no són portada dels diaris, no són notícia, tot i que donen seva sang per l'Església».

Hna. Anselm

Hna. Reginette

Hna. Judith

Hna. Marguerite

La Pel·lícula

Risen (Resucitado)

Dirigida per Kevin Reynolds

EUA, 2016.

Intèrprets: Joseph Fiennes i Tom Felton.

La pel·lícula d'aquesta Setmana Santa, acabada d'estrenar. És l'èpica història bíblica sobre la resurrecció, explicada des dels ulls d'un no creient. Clavius, un poderós militar romà, i el seu ajudant Lucius són assignats per a resoldre el misteri sobre el que li va passar a Jesús en les setmanes posteriors a la seva crucifixió, amb la finalitat de combatre els rumors del messies ressuscitat i prevenir una revolta a Jerusalem. La missió que els encomanen consisteix a localitzar el cos desaparegut de Jesús de Natzaret per tal de posar fi al tema de la resurrecció. Tanmateix, al llarg de la missió, en el centurió augmenten els dubtes respecte a l'existència del sobrenatural i es veurà confrontat amb els apòstols, altres personatges bíblics i els misteriosos esdeveniments que van tenir lloc després de la crucifixió.

Una pasqua, Pasqua!

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui celebrem la resurrecció de Jesucrist. La manifestació de l'acció poderosa de Déu que va ressuscitar Jesús d'entre els morts. Aquest fet no fou només un prodigi històric, sinó que fou el fet que ha canviat la història. El Regne nou que Jesús havia predicat amb paraules i obres fou inaugurat definitivament mitjançant la seva mort, resurrecció, ascensió i donació de l'Esperit. Allò que semblava que havia de créixer per obra d'un conjunt de deixebles fidels i esforçats, va irrompre pel poder de Déu d'una manera sorprenent, misteriosa i extraordinària.

La vida i l'obra de Jesús havia acabat en un fracàs. Malgrat el capteniment del Senyor durant la passió i la crucifixió, aquella mort indecent i humiliant no deixava cap esclatxa per al dubte: Jesús havia perdut. Les seves paraules seductores se les enduria el vent i els seus signes meravellosos serien esborrats.

Aquella matinada de Pasqua, però, va esdevenir-se un fet que va desbordar l'aparent realitat. Crist va ressuscitar gloriós i va inaugurar un seguit d'aparicions —a les dones, als onze, als d'Emmaús—. Era viu i comunicava la seva vida nova a tots els qui el confessaven com a Déu i Senyor.

L'Església, que va néixer de la Pasqua, porta les senyes d'identitat d'aquest misteri. Sempre ha viscut marcada per aquesta paradoxa: segellada pel fracàs però misteriosament viva i poderosa per obra de Déu. Així fou, quan, enmig de les persecucions jueves i romanes, no parava de créixer i escampar-se. D'una altra manera, es repetia la mateixa dinàmica quan la decadència provocada per l'oficialitat convivía amb el naixement de la vida eremítica i monàstica i, segles més tard, la vida evangèlica mendicant. Amb noves formes, es repetia el misteri quan

la mundanització de l'Església moderna contrastava amb unes gestes evangelitzadores en pobresa i misèria per tots els racons de la terra. Així mateix, en els segles de la llibertat —XX i XXI—, perseguits i assassinats com mai, i sants com mai!

La nostra Església diocesana també manifesta els signes de la Pasqua. Vivim segurament el moment més feble religiosament dels nostres llargs 400 anys d'història. Alhora, també, despunten els signes d'una vida eclesial que acabarà amb un cristianisme extern i de sagraments i engendrarà un cristianisme comunitari, personal i missioner.

Com pot ser que unes comunitats parroquials petites, febles i envellides siguin capaces de sortir al carrer organitzant una Missió Popular ambiciosa i valenta? Com pot ser que en un temps, on testimoniar la pròpia fe és vergonyant, hi hagi equips de persones capaços d'invitar tanta gent als sopars Alpha? Com pot ser que les treballadores socials de Caritas, formades en una cultura de l'acció, organitzin i prediquin un recés per a tots els voluntaris? Com pot ser que en un temps de laminació sistemàtica de la vocació sacerdotal, hagi nascut el Seminari Menor en Família?

Tot això passa perquè Déu hi és, perquè la Pasqua impulsa la vida i la història de l'Església. Perquè el Senyor és viu, omple el cor dels qui creuen i els dona una audàcia i una valentia com la dels màrtirs i els sants de tots els temps. Perquè Déu està obrant, està aixecant persones i comunitats de llurs "tombes" i està operant un miracle.

Com en la primera Pasqua, això només ho veuen uns pocs, però al llarg d'aquesta cinquantena pasqual em proposo anunciar-ho a tots!

